

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР
В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса, 26 квітня 2024 року

Одеса
«Фенікс»
2024

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 8 від 15.05.2024 р.)*

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**

Є 24 **Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів** : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. – Одеса : Фенікс, 2024. – 1000 с.
ISBN 978-617-8430-05-4

У збірнику відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології в умовах повномасштабного військового вторгнення. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їх конституційному вимірі у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики. Відображено наукові напрацювання у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)»364»»20»(062.552)

Матеріали видано в авторській редакції

<i>Ульянова Галина Олексіївна, Ульянов Олексій Іванович</i> СВОБОДА ТВОРЧОСТІ ТА ЇЇ ЗМІСТ	657
<i>Бааджи Наталія Пилипівна</i> РОЛЬ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК У ЦИФРОВОМУ МАРКЕТИНГУ	659
<i>Галунова Лариса Ігорівна</i> ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ (НЕЙРОМЕРЕЖ) У ПРАВОВІЙ СФЕРІ	661
<i>Ennan Ruslan</i> LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE EUROPEAN UNION	664
<i>Кирилюк Алла Володимирівна</i> ОСНОВНІ КОНЦЕПЦІЇ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕРНЕТ-ПРАВОВІДНОСИН	667
<i>Кравченко Олександр Миколайович</i> КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ ТА КОНФІДЕНЦІЙНА ІНФОРМАЦІЯ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	670
<i>Бугаєць Альона Сергіївна</i> РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЗАСОБАМИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ...	673
<i>Височин Дмитро Олександрович</i> ПАРАЛЕЛЬНИЙ ІМПОРТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНЦІЇ НА РИНКУ	675
<i>Hrytseniuk Vladyslav, Golovatyuk Ivan</i> THE PROBLEM OF IDENTIFYING INTERNET USERS	676
<i>Козир Олександр Олександрович</i> ОСОБЛИВОСТІ КОРИСТУВАЦЬКОГО КОНТЕНТУ	678
<i>Ларіонов Владислав Сергійович</i> ПРАВОВА ОХОРОНА ТВОРІВ, СТВОРЕНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	680
<i>Шендрік Ірина Сергіївна</i> ПРИРОДА ТА СУТНІСТЬ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ ЯК ОБ'ЄКТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ	683

СЕКЦІЯ 16. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

<i>Подцерковний Олег Петрович</i> ЩОДО НАГАЛЬНИХ КРОКІВ УСУНЕННЯ ОКРЕМИХ ПЕРЕШКОД ДЛЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО АРБІТРАЖУ В УКРАЇНІ	685
<i>Будурова Ганна Миколаївна</i> НОВЕЛИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ	687
<i>Войнарівський Микола Миколайович</i> ПРО ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПОЗИЧЕННЯ ДОСВІДУ НІМЕЧЧИНИ ПРИ ВДОСКОНАЛЕННІ АДМІНІСТРАТИВНО- ГОСПОДАРСЬКИХ САНКЦІЙ В УКРАЇНІ	690
<i>Добровольська Володимира Володимирівна</i> ЩОДО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПЕРІОД ВОЄННИХ УМОВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	692
<i>Згама Антоніна Олександрівна</i> ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВОСУДДЯ: ШЛЯХ ДО СПРАВЕДЛИВОГО ТА ЕФЕКТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ..	694
<i>Квасніцька Ольга Олексіївна</i> ДО ПИТАННЯ ПРЕДМЕТА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІСТОБУДІВНОГО ПРАВА	696
<i>Попелюк Вадим Павлович</i> ЩОДО ВПЛИВУ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ ДОСТУПНОГО ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ ЖИТЛА “Є-ОСЕЛЯ” НА ЖИТЛОВЕ БУДІВНИЦТВО В УМОВАХ ВІЙНИ	699
<i>Бабалунга Олесь Михайлович</i> МІЖНАРОДНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ АРБІТРАЖ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	701
<i>Велєв Іван Іванович</i> ЩОДО АДВОКАТСЬКОГО ГОНОРАРУ У ГОСПОДАРСЬКМУ ПРОЦЕСІ	703
<i>Зарічанський Григорій Віталійович</i> СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КРИПТОБІРЖ ТА ОБІГУ КРИПТОВАЛЮТИ	705
<i>Ковалевич Ігор Ігорович</i> ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ВИЗНАЧЕННЯ КРИПТОВАЛЮТИ	707
<i>Кубрак Гліб Олегович</i> МІСЦЕ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ МСБ В ДЕРЖАВНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ ТА ПРАВОВІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	709
<i>Ляховецький Олександр Олександрович</i> ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ З УРАХУВАННЯМ СУЧАСНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ	712
<i>Попович Павло Олександрович</i> ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА ПРИТРИМАННЯ ЯК ГАРАНТІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ ЗЕД(В УМОВАХ ЕВРОІНТЕГРАЦІЇ ТА ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ)	714

цепції міжнародного (універсального) вичерпання прав інтелектуальної власності, що слугує таким цілям: обмеження монополістичної діяльності, запобігання фрагментації ринку, забезпечення вільного руху товарів на ринок.

Однією з основних відмінностей між переміщенням товару «паралельного імпорту» і контрафактом є оригінальність товару, виготовленого правовласником і введеним в офіційний оборот. Щоб спростувати статус товарів як контрафактних, важливим є наявність угоди, яка регулює передачу прав на промислову власність [2].

Для забезпечення єдиного економічного простору країни-члени ЄС не лише прийняли концепцію «регіонального вичерпання прав інтелектуальної власності», а й розробили систему імпорту ліків з однієї країни-члена в іншу. Компанії не мають права реєструвати ліки, які продаються в країнах ЄС, а можуть лише декларувати, що вони імпортовані з країн ЄС за процедурами паралельного імпорту, якщо виконуються певні умови.

Ліки можуть бути ввезені в країну за процедурою «паралельного імпорту», якщо вони відповідають таким умовам: вони легально перебувають в обігу в одній із країн ЄС і за складом схожі на місцеві ліки. Зокрема, якщо лікарський засіб містить ту саму діючу речовину, вироблену одним виробником. США серйозно розглядають можливість дозволити паралельний імпорт ліків лише з країн з ефективними системами регулювання, які Міжнародний банк реконструкції та розвитку вважає дуже прибутковими. Хоча, як зазначають експерти, така дискримінація країн за рівнем доходів суперечить статті 4 Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, «це в інтересах соціальної політики» [3].

Кожна країна має розробити власну стратегію, спрямовану на забезпечення реалізації основних прав людини, пов'язаних із щоденними потребами, необхідними для підтримки нормального рівня життя громадян. В першу чергу це стосується медикаментів.

Запровадження паралельного імпорту може вирішити низку проблем, пов'язаних із ціновою, якісною та різноманітною дискримінацією споживачів, захистивши їх від наслідків, які можуть виникнути внаслідок обмежень поставок товарів через рішення іноземних державних органів та правовласників. Крім того, ліцензування паралельного імпорту може стати стимулом для розвитку малих і середніх підприємств, що передбачатиме розвиток нової галузі.

Список використаних джерел

1. Барзилович А. Д. Фармакологічний ринок України: динаміка розвитку та особливості регулювання. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2020. № 3. С. 47–52.
2. Моргун А. Припинення паралельного імпорту товарів в Україні. URL: <https://www.inventa.ua/ua/blog/1781-prypynennia-paralelnoho-importu-tovariv-v-ukraini/>
3. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності : міжнар. док. COT. 1994. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/981_018/page5

Ключові слова: паралельний імпорт, конкуренція, лікарські засоби, фармацевтичне законодавство.

Keywords: parallel import, competition, medicinal products, pharmaceutical legislation.

Hrytseniuk Vladyslav, Golovatyuk Ivan

National University «Odesa Law Academy»

graduate students of the Department of Intellectual Property Law and Patent Justice

THE PROBLEM OF IDENTIFYING INTERNET USERS

The essence of the systemic legal problem of identifying users on the Internet is that, due to the architectural features of the Internet, interaction between users (real individuals acting on their own behalf or on behalf of other persons they represent, including legal entities) is objectively mediated,

which leads to difficulties in determining the subjects of legal relations in most cases. This can manifest itself in a variety of practical situations.

For example, when interacting with users of a social network, other things being equal, there is always no complete certainty that the interlocutor (and the interaction may also have legal significance) is really who he claims to be by providing data in his profile. If a contract is concluded in electronic form by exchanging electronic messages, for example, by email, unless this was preceded by interactions between the parties, as a result of which sufficient procedures for verifying electronic messages were established, there remains the risk that the message is sent or received by the wrong person.

When committing offenses on the Internet, as a rule, it is extremely difficult to identify the person who posted the illegal information, unless he himself admits the fact of committing the actions or there is other evidence in the case. The systemic nature of the problem of user identification and its general nature is confirmed by the fact that in one form or another it is present in any legal relationship mediated by the Internet and can be identified in every case of interaction.

This problem is resolved in practice on the basis of user verification procedures established by law, developed by judicial practice, or determined at the level of self-regulation (including in the form of contracts and customs) or corresponding legal presumptions and fictions. The mediation of user interaction, which underlies the systemic problem of their identification, can be considered at several levels of Internet architecture.

At the “physical” level, such interaction is mediated by the use of computers – in the absence of any legal presumptions and fictions, the most accurate interaction in this case can be described exclusively as an interaction between two or more computers. There may not always be any guarantee that one of these computers is not running automated software (a bot). However, this problem can turn into the problem of responsibility for automated actions: situations are possible in which the actions of the bot will be considered the implementation of actions or communications on the part of the user. In this case, we can talk about the presence of a corresponding legal presumption or fiction.

At the network, Internet protocol and data transmission levels, the indirectness of interaction is determined by the fact that information from one user reaches another user in different ways and along different network routes. Moreover, during transmission, both the information itself can be intercepted and changed, and information about the source of such information can be changed, for example, through the use of proxy servers (network services that allow you to make indirect requests to other network services).

For example, a client (user) can access the site directly, or maybe through a proxy server. In the latter case, all other things being equal, from the side of the “final” server, it is the proxy server that will look like the source of the request. For example, if an Internet resource offers access only to users whose device IP addresses are identified as belonging to a particular jurisdiction, then a user from another jurisdiction can send their request through a proxy server of the “correct” jurisdiction and thus access the site without restrictions.

At the application and content levels, this indirect interaction, which leads to a systemic problem of user identification, is also expressed in the fact that interaction ultimately occurs between different software applications through the exchange of content contained in them, and not between users as such. At this level, the problem of the reliability of the data indicated in the same social network profiles appears. The problem of user identification is resolved differently at each level of the Internet architecture.

At each level, its relevance may be different, as well as the ways to resolve this problem in each specific situation. The theoretical significance of the problem of user identification is expressed in the fact that it is the basis for clarifying and developing the concept of the subject of legal relations on the Internet. The classical approaches of the general theory of law and branch legal sciences are based on an implicit presumption of direct interaction between subjects.

At the same time, on the Internet it is often possible to raise the question of whether in a given particular case there is a legal relationship in the legal sense in principle, if the subjects of

the legal relationship are often uncertain for each other. The practical relevance of the problem of user identification is due to the fact that in legal practice it is necessary either to make sure that legal relations arise with a certain subject (regulatory legal relations), or to establish such a subject (protective legal relations).

For example, in the case of concluding an agreement with a user via the Internet within the framework of any Internet service, there is often a need to ensure with a sufficient degree of certainty that the agreement is concluded with a certain person. For this, various verification tools can be used – confirmation via an email sent by the user to an email address, via an SMS message sent to the phone number specified by the user, etc.

The degree of reliability of verification of each of these methods, as a rule, depends on already established legally significant ideas about existing presumptions and fictions, and is rarely “absolute” (i.e. in the same sense as a handwritten signature on paper when presenting a document, identification) reliable.

Methods for verifying Internet users in the context of the problem of their identification largely depend on the level of technology development, and often the emergence of new, more reliable methods “triggers” a set of new problems that also require resolution.

Thus, the use of fingerprints on individual devices (for example iPhone) develops the problem of user identification into the problem of collecting, processing and protecting biometric personal data. Currently, the problem of user identification is being developed at the level of legal norms governing electronic signatures and personal data. In this context, an electronic signature acts primarily as a way to verify an Internet user and allows him to be relatively (depending on the type of electronic signature) reliably identified. In addition, certain technologies used in electronic signatures often make it possible to confirm that no changes were made to the electronic document after it was signed with an electronic signature. Legal regulation of personal data should also be considered in the context of the systemic problem of user identification.

At the same time, legislation on personal data often approaches this problem not from the side of the subject of legal relations on the Internet, but from the side of a specific user who can act as such a subject in online interaction. A key component of the legislation on personal data is the definition of personal data itself, which must contain scientifically based approaches to what set of data allows the subject to be identified and, accordingly, considered as personal.

At the level of self-regulation in general, resolving the systemic problem of user identification is also developing in the direction of improving mechanisms and approaches to user verification using information technology.

Keywords: network, Internet, verification, user identification, personal data.

Ключові слова: мережа, Інтернет, верифікація, ідентифікація користувача, персональні дані.

Козир Олександр Олександрович

Національний університет «Одеська юридична академія»,

аспірант кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції,

асистент кафедри журналістики

ОСОБЛИВОСТІ КОРИСТУВАЦЬКОГО КОНТЕНТУ

В сучасних умовах одним із поширених джерел інформації виступає користувацький контент. Розвиток соціальних мереж, а також формування сучасної блогосфери обумовили поширення в мережі інформації користувачами, яка набула масового характеру. Інформація, розміщена користувачами мережі Інтернет в окремих випадках за своєю змістовністю, актуальністю та переглядом не поступається інформації, яка розміщена на сторінках офіційних